2026

Die onbekende kant van God se Liefde – Deel 1

“DIE ONBEKENDE GOD”

DIE ONBEKENDE KANT VAN GOD SE LIEFDE

“Die onbekende God”

INLEIDING

Hierdie is ‘n vreemde, en vir baie mense, ‘n onbekende boodskap. Wanneer ons dit hoor, kan ons maklik sê: *“Ek weet dit reeds.”* Maar wanneer ons te vinnig dink dat ons reeds verstaan, kan ons juis die belangrikste deel miskyk.

Hierdie onderwerp is ’n groot verborgenheid wat vir die wêreld verborge gebly het. Dit is iets wat die Vader aan ons moet openbaar. Die onderwerp is God se liefde - spesifiek die onbekende kant van God se liefde.

LIEFDE IS ’N VOLLEDIGE EENHEID

Die onbekende kant van God en die onbekende kant van God se liefde is in wese dieselfde onderwerp, want God is liefde. Wanneer ek sê dat daar ’n onbekende kant van God se liefde is, impliseer ek dat daar iets van Hom is wat ons nie ken nie.

Wat is volgens ons die definisie van liefde? Ons dink aan verdraagsaamheid, omgee, lankmoedigheid, vergifnis, selfopoffering en warmhartigheid. Dit is inderdaad eienskappe van liefde, en dit is werklik eienskappe van God.

Die probleem is dat hierdie sagte en vertroostende eienskappe dikwels ons hele begrip van liefde vorm. Ons vergeet dat daar ook ’n ander kant is.

Die kern van die boodskap is dat liefde ’n eenheid is. Liefde is ’n volledige pakket wat nie opgebreek kan word nie. Jy kan nie net die dele kies waarvan jy hou en die ander dele weggooi nie. Wanneer jy slegs een deel van liefde neem, het jy nie meer die volle liefde nie.

Net so kan jy nie net een deel van God kies en beweer dat jy Hom ken nie. Hy is wat Hy is, en liefde is wat dit is. Indien ons ’n groot deel van Sy wese nie ken of erken nie, ken ons Hom nie soos Hy Homself openbaar nie.

Dit behoort ons wakker te skud. **Is daar iets van God waarvan ons niks weet nie?** Is ons begrip van liefde onvolledig? Indien dit so is, het ons ’n ernstige probleem.

LUKAS 6: DIE KANT VAN LIEFDE WAT ONS KEN

In **Lukas 6:29-36** leer Yahshua sy dissipels om nie kwaad met kwaad te vergeld nie. Hy sê dat iemand wat op die een wang geslaan word, ook die ander moet aanbied; dat ons goed moet doen sonder om bloot iets terug te verwag; dat ons ons vyande moet liefhê; en dat ons barmhartig moet wees soos ons Vader barmhartig is.

Hy verduidelik dat selfs sondaars diegene liefhet wat hulle liefhet, goed doen aan dié wat aan hulle goed doen en uitleen wanneer hulle verwag om terug te ontvang. Sy volgelinge moet anders leef: hulle moet goed doen en uitleen sonder om die eie voordeel eerste te stel.

Waarom? Omdat die Allerhoogste goedertieren is teenoor ondankbare en slegte mense. Daarom moet ons barmhartig wees soos ons Vader barmhartig is.

Dít is die kant van liefde wat ons ken. Hiermee stem ons maklik saam. Ons het geleer dat God barmhartig, goedertieren, genadig en vergewensgesind is. Ons hoor dat ons die ander wang moet draai, vrygewig moet wees en selfs ons vyande moet liefhê.

Dit is alles waar. Maar my vraag is: Is dit ál wat God is? Is hierdie eienskappe die volledige definisie van liefde?

GOD IS DIE DEFINISIE VAN LIEFDE

Ons kan nie ’n volledige definisie van liefde opstel wat los van God staan nie. God is liefde. Daarom is God self die definisie van liefde.

God is baie meer as net die eienskappe wat ons graag beklemtoon. Gewoonlik noem ons dit *“liefde”* wanneer iets vir ons aangenaam, voordelig en maklik is. Ons hou van die sagte eienskappe van God wat ons vertroos en help. Terselfdertyd vermy of ontken ons die eienskappe wat ons ongemaklik maak.

Wanneer ons net die aangename kant kies, dink ons dat ons met liefde besig is, maar ons werk in werklikheid met slegs ’n gedeelte daarvan.

Hier kom die skokkende stelling: God haat ook.

Dit veroorsaak vir ons ’n krisis, want ons het geleer dat haat altyd sonde is. As alle haat sonder onderskeid sonde is, sou ons noodwendig moes sê dat God sonde doen. Dit kan nie waar wees nie, want God is volkome regverdig.

Wat doen mense dus? Hulle vermy die onderwerp. Hulle praat net oor die dele waarmee hulle gemaklik is en kom dan tot die gevolgtrekking dat enige vorm van haat verkeerd moet wees.

God is ook ’n God van wraak en vergelding. Ook dit veroorsaak vir ons ’n krisis. Ons begrip sê: *“Omdat Hy ’n God van liefde is, kan Hy nie ’n God van wraak wees nie.”* Die Skrif openbaar egter dat Sy wraak nie in teenstelling met Sy liefde staan nie. Sy regverdige wraak vloei juis voort uit wie Hy as die God van liefde en geregtigheid is.

Indien daar geen liefde was wat verwerp, vertrap of beskadig kon word nie, sou daar ook nie jaloesie en wraak as reaksie op daardie ontrouheid wees nie. Daarom moet ons ondersoek of haat teen die kwaad, heilige jaloesie en regverdige vergelding deel van die volle werklikheid van liefde is.

Moenie hierdie stelling bloot aanvaar omdat ek dit sê nie. Ondersoek dit. Toets dit aan die Skrif. Wees skepties, maar wees bereid om by die antwoord uit te kom.

My stelling is: Wanneer ons heilige haat teen die kwaad, jaloesie oor ’n verbond en regverdige wraak heeltemal uit God se liefde verwyder, hou ons ’n mensgemaakte beeld van liefde oor. Dit is dan nie meer die volle, goddelike liefde nie.

As ek sê: *“Ek het iemand lief,”* moet daar ten minste die moontlikheid bestaan dat ek dit sal haat wat daardie geliefde doelbewus vernietig. Ek sê nie dat haat en wraak op elke oomblik aktief moet wees nie. Ek sê dat liefde nie volkome onverskillig kan bly wanneer die geliefde vertrap word nie.

Indien God liefhet maar nooit teen die vernietiging van Sy geliefdes optree nie, sou Sy liefde bloot passiewe sentiment wees. Indien ’n mens beweer dat God liefhet maar dat Hy nooit heilige toorn, jaloesie of vergelding kan hê nie, beskryf daardie mens ’n ander soort liefde as die een wat die Skrif aan God toeskryf.

Dit is waarom hierdie boodskap vir ons vreemd klink. Ons is nie gewoond daaraan om hierdie begrippe langs mekaar te plaas nie. Ons het liefde aan die een kant en haat, toorn, jaloesie en wraak aan die ander kant geplaas, asof hulle nooit binne dieselfde heilige wese kan bestaan nie. Die Skrif dwing ons egter om die onderskeid tussen sondige menslike haat en God se heilige afkeer van die kwaad te maak.

LIEFDE VIR GOD EN HAAT VIR DIE WÊRELD

Wanneer ek sê dat liefde haat kan insluit, bedoel ek nie dat ons mense uit selfsug, bitterheid of persoonlike vyandskap mag haat nie. Ek praat van die teenstelling wat ontstaan wanneer iemand God liefhet en daarom dit haat wat teen Hom in opstand is.

As ek God waarlik liefhet, kan ek nie terselfdertyd die wêreldstelsel liefhê wat Hom verwerp nie. Wanneer ek die wêreld liefhet, sal ek uiteindelik God se heerskappy haat. Liefde kies ’n kant.

Ons kan maklik saamstem met die stelling: *“As ek God liefhet, sal ek die wêreld haat.”* Maar ons moet verstaan dat *“haat”* hier nie bloot ’n ligte voorkeur beteken nie. Dit beteken dat ek myself van die wêreld se opstand, waardes en begeertes afskei. Ek wil nie daarmee verenig wees nie.

As ek bely dat ek God liefhet maar gelyktydig alles liefhet wat teen Hom staan, is my belydenis leeg. Ek kan nie sê dat ek Sy heiligheid liefhet terwyl ek onheiligheid koester nie. Ek kan nie sê dat ek Sy waarheid liefhet terwyl ek leuens beskerm omdat dit my pas nie.

Dit beteken ook nie dat ek die reg ontvang om mense uit persoonlike hoogmoed te mishandel nie. Die opdrag om ons vyande lief te hê bly staan. Die punt is eerder dat liefde vir God ’n morele skeiding bring: ek kan nie met Sy vyandige wêreldstelsel één word en terselfdertyd beweer dat ek volkome aan Hom behoort nie.

Ons is geleer dat liefde net omgee, vergewe en barmhartig is.

JALOESIE BINNE LIEFDE

Omdat God Sy volk liefhet, is Hy jaloers oor hulle. Indien daar geen jaloesie oor die verbond was nie, sou ons moes vra of daar werklik verbondsliefde is.

Ook hier moet ons onderskei. Die Skrif leer dat liefde nie afgunstig is nie. Ek mag nie afgunstig wees op my naaste se prestasies, gawes, besittings of lewe nie. Wanneer ek begeer wat aan my naaste behoort en hom sy seën misgun, tree ek in ongeregtigheid op.

Dit is egter nie dieselfde as die jaloesie van ’n man of vrou wat die eksklusiewe trou van die huweliksverbond beskerm nie. Wanneer ’n ander persoon jou huwelik probeer binnedring, gebeur daar iets in jou omdat jy jou huweliksmaat liefhet. Indien ontrouheid jou glad nie raak nie, sou ’n mens moet vra hoe diep die liefde en verbintenis werklik is.

God openbaar Homself as jaloers omdat Hy liefhet. Hy sê in wese: *“Jy is Myne. Moenie agter ander gode aanloop nie.”* Sy jaloesie vloei uit Sy verbondsliefde.

Dink aan die verskil tussen afguns en verbondsjaloesie. Afguns sê: *“Ek wil hê wat aan jou behoort; ek gun dit jou nie.”* Verbondsjaloesie sê: *“Ons het onsself eksklusief aan mekaar verbind; moenie die verbond verraai nie.”* Die eerste kom uit selfsug. Die tweede beskerm iets wat deur ’n regmatige belofte tot stand gekom het.

Daarom kan dieselfde woord *“jaloesie”* na twee baie verskillende morele werklikhede verwys. Ons moet nie die sondige vorm gebruik om die heilige vorm te ontken nie. Wanneer die Skrif sê dat God jaloers is, beteken dit nie dat Hy afgunstig of onseker is nie. Dit beteken dat Hy die trou van Sy verbond ernstig opneem.

Liefde is dus nie ’n los versameling aangename gevoelens nie. Dit is ’n volledige eenheid wat trou, geregtigheid en ’n afkeer van ontrouheid insluit.

EFESIËRS 2:4-5 - SY GROOT LIEFDE MAAK LEWEND

Efesiërs 2:4-5 sê dat God ryk is in barmhartigheid en ons deur Sy groot liefde lewend gemaak het, selfs toe ons dood was deur ons misdade. Ons is uit genade gered.

Wat het Sy liefde gedoen? Sy liefde het ons lewend gemaak. Dit is die wonderlike kant van liefde waarin ons ons verheug.

Maar elke keer wanneer ons van God se liefde lees, moet ons onthou dat Sy liefde nie uit los, teenstrydige dele bestaan nie. Sy groot liefde sluit Sy barmhartigheid, genade, geregtigheid, jaloesie en oordeel in.

Ons is bly dat Sy liefde lewend maak. Tog moet ons ook verstaan dat dieselfde heilige liefde die sonde oordeel. God se liefde is nie ’n verskoning om Sy geregtigheid te ignoreer nie.

Wanneer ’n mens net hoor*: “God is liefde; Hy maak my lewend; Hy gee om; Hy is geduldig,”* maar nooit hoor dat Hy sonde vergeld nie, verloor die mens die vrees van God. Hy begin God se genade misbruik.

Hy kom dan na God toe en verwag genade sonder bekering. Hy vra hulp terwyl hy doelbewus in ongeregtigheid volhard. Hy neem aan dat God se goedertierenheid Hom verplig om sy sonde te ignoreer. Hierdie verwagting is gebou op ’n halwe beeld van God.

God se barmhartigheid is werklik, maar dit kanselleer nie Sy geregtigheid nie. Sy geduld gee ruimte vir bekering; dit verklaar nie die sonde onskuldig nie. Die feit dat Hy lankmoedig is, beteken nie dat daar nooit ’n afrekening kom nie.

Wat verblind ons? ’n Afgewaterde evangelie van ’n sagte, mak *“liewe Jesus”* wat nooit oordeel nie. Daardie beeld is nie die volle openbaring van Yahshua nie.

Hy is liefde, en Sy liefde is ’n geheel. Hy kan nie liefhê sonder dat Sy liefde trou vereis nie. Hy kan nie liefhê sonder dat Hy dit haat wat Sy geliefdes vernietig nie. Hy kan nie die sonde onbepaald verdra sonder dat geregtigheid uiteindelik geskied nie.

WAAROM WRAAK IN ONS ONTSTAAN

Wanneer iemand ’n geliefde van my ernstig kwaad aandoen, ontstaan daar ’n begeerte dat geregtigheid moet geskied. Waarom? Omdat ek die persoon liefhet.

Ons sien dieselfde reaksie wanneer nuus ons bereik van gesinne of plaasboere wat wreed aangeval is. Ons het die mense moontlik nog nooit ontmoet nie, maar tog voel ons ontsteltenis en ’n begeerte dat die oortreders gevind en regverdig gestraf moet word. Daardie reaksie wys dat ons nie volkome onverskillig teenoor ons naaste is nie.

Indien ons werklik niks vir die slagoffers omgegee het nie, sou ons eenvoudig ons skouers optrek en aangaan. Liefde maak die kwaad belangrik. Liefde sê dat wat met die geliefde gebeur, saak maak.

Dieselfde gebeur wanneer ons hoor van onskuldige mense wat wreed behandel of vermoor is, al het ons hulle nooit persoonlik ontmoet nie. Iets roer binne ons. Ons wil hê dat die skuldiges aanspreeklik gehou moet word. Dit wys dat ons ’n menslike liefde en medelye met ons naaste het.

Wraak en liefde kan dus hand aan hand loop. Ons almal worstel egter met die wraak in ons, want ons wil dit self uitvoer. Die begeerte dat geregtigheid moet geskied, kan maklik verander in persoonlike bitterheid, buitensporigheid en verdere ongeregtigheid.

Wraak bestaan ook by God. Wanneer kwaad gedoen word, reageer Hy daarop. Waarom is daar wraak binne die werklikheid van liefde? As gevolg van geregtigheid.

God is liefde. God is geregtigheid. God vergeld. Hierdie dinge is in Sy wese met mekaar verweef. Die wêreldse evangelie het dit van mekaar losgemaak en verklaar dat wraak self sonde geword het.

Maar regverdige vergelding kan nie in sigself sonde wees nie, anders sou God ’n sondaar wees. God kan nie sondig nie, want Hy is geregtigheid. Wat Hy regverdig doen, is reg.

KAN EK SELF WRAAK NEEM?

Die feit dat regverdige vergelding bestaan, beteken nie dat ek die reg het om self wraak te neem nie. Ek mag nie my eie regter en laksman word nie.

Waarom nie? Omdat ek self skuldig en onvolmaak is. My oordeel is beperk. My woede kan maklik deur hoogmoed, bitterheid en selfsug besmet word. Indien ek dieselfde absolute maatstaf op ander wil toepas, moet ek bereid wees dat dit ook op my toegepas word.

Daarom behoort die finale wraak aan God. Hy alleen is volkome regverdig, ken die hart en beskik oor die reg om volmaak te oordeel.

Liefde kan slegs binne geregtigheid bestaan. My liefde teenoor God, my huweliksmaat, my kinders en my naaste moet binne geregtigheid funksioneer. Wanneer ongeregtigheid binne 'n liefdesverhouding plaasvind, moet dit reggestel word. Anders word die betekenis van trou en geregtigheid vernietig.

'N VOORBEELD VAN ONREG EN GEREGTIGHEID

Dink aan 'n ouer wie se dogter deur 'n groep misdadigers aangerand en vermoor is. Stel jou voor dat die skuldiges die regter omkoop en sonder straf wegstap.

Die ouer roep uit: *"Ek wil geregtigheid hê. Die skuldiges moet aanspreeklik gehou word."* Waarom bestaan daardie uitroep? Omdat die ouer die dogter liefgehad het.

'n Valse evangelie kan vir die ouer sê: *"Jy mag niks voel nie. Jy moet eenvoudig maak asof niks gebeur het nie."* Maar dit is nie geregtigheid nie. Vergifnis beteken nie dat kwaad skielik goed word of dat 'n regverdige oordeel oorbodig is nie.

Die ouer mag nie self die skuldiges gaan doodmaak nie. Dit is nie die boodskap nie. Die punt is dat die innerlike roep na geregtigheid nie noodwendig bewys van liefdeloosheid is nie. Dit kan juis uit liefde voortkom.

Wanneer die regter omgekoop word, word twee dinge vertrap: die geliefde is reeds kwaad aangedoen, en nou word die reg self ook verdraai. Die familie se uitroep na geregtigheid word dan nog sterker. Hulle wil nie noodwendig self bloed vergiet nie; hulle wil hê dat 'n bevoegde gesag die waarheid erken en die kwaad volgens 'n regverdige maatstaf behandel.

Die wêreld kan hierdie begeerte as primitief of liefdeloos afmaak. Tog verwag dieselfde wêreld dat howe moordenaars, verkragters, bedrieërs en geweldenaars aanspreeklik hou. Dit is 'n erkenning dat liefde vir die onskuldige en geregtigheid teenoor die skuldige nie eenvoudig teenoor mekaar staan nie.

Wanneer 'n bevoegde hof die misdadigers regverdig vonnis, bring dit nie die dogter terug nie en neem dit nie al die hartseer weg nie. Dit bevestig egter dat die kwaad nie as onbelangrik behandel word nie. Geregtigheid het geskied.

As ons elke vorm van regverdige vergelding uit liefde verwyder, hou ons 'n humanistiese of liberale weergawe van liefde oor, nie die volle liefde wat die Skrif aan God verbind nie.

SPREUKE 6: JALOESIE EN DIE HUWELIKSVERBOND

Spreuke 6:32-35 waarsku dat iemand wat owerspel pleeg sonder verstand optree en sy eie lewe verwoes. Hy bring skande oor homself. Die gedeelte beskryf die jaloesie van 'n verontregte man as 'n toorngloed en sê dat hy op die dag van vergelding nie maklik deur 'n losprys of groot geskenk tot bedaring gebring sal word nie.

Waarom word die man so diep geraak? Omdat hy sy vrou liefhet en die huweliksverbond ernstig opneem.

Liefde bestaan nie net uit die woorde: *"Ek is lief vir jou"* nie. Dit is mooi en belangrik om liefde te bely, maar liefde word ook sigbaar in trou, beskerming en die erns waarmee 'n verbond behandel word.

Wanneer ’n ander man met sy vrou owerspel pleeg, ontstaan daar jaloesie en toorn. Die moderne wêreld sê maklik: *“Jaloesie, toorn en wraak is altyd sonde. Jy mag niks voel nie.”* Die Skrif se prentjie is meer ingewikkeld. Daar is sondige afguns en onbeheerste woede, maar daar is ook ’n regmatige jaloesie oor verbondstrou.

Hierdie beeld help ons om God se jaloesie te verstaan. Hy sê dat Hy Sy liefde bewys het deur vir Sy volk te sterf. Omdat Sy liefde werklik en ernstig is, is dit gevaarlik om Sy verbond te minag.

Die gevaar geld nie net vir die persoon wat God se geliefdes kwaad aandoen nie; dit geld ook vir my in my verhouding met Hom. Ek kan nie Sy liefde ontvang en terselfdertyd Sy verbond behandel asof dit niks beteken nie.

JEREMIA 20: DIE REGSAK WORD AAN GOD TOEVERTROU

Jeremia 20:11-12 beskryf Yahweh as ’n magtige held. Die profeet sê dat Sy vervolgers sal struikel en nie oorwin nie. Daarna vra hy dat hy God se wraak op hulle mag sien, omdat hy sy regsaak aan God toevertrou het.

Die belangrike punt is: Jeremia neem nie self die finale oordeel in sy hande nie. Hy vertrou sy regsaak aan God toe.

Sal vergelding en die verdiende loon eenvoudig verdwyn omdat ons verkies om nie daaroor te praat nie? Nee. Ons leef in ’n godsdienstige wêreld wat maklik sê: *“God vergewe alles; daar is geen rekenskap nie; ek kan leef soos ek wil.”*

Maar genade beteken nie dat verantwoordelikheid ophou bestaan nie. ’n Mens kan nie sê: *“God moet my vergewe, daarom maak dit nie saak wat ek doen nie.”* Dit is om genade in ’n lisensie vir sonde te verander.

Wanneer iemand jou besigheid deur bedrog vernietig, jou eiendom onregmatig afneem of jou gesin groot skade aandoen, mag jy jou regsaak aan God toevertrou. Hy is die God wat regverdig oordeel.

Waarom sal Hy vir Sy kinders optree? Omdat Hy hulle liefhet. Sy liefde is nie onverskillig wanneer Sy geliefdes verdruk word nie.

ROMEINE 12: AAN MY KOM DIE WRAAK TOE

Romeine 12 begin hierdie gedeelte met die opdrag dat liefde ongeveins moet wees. Ons moet dit wat sleg is verafsku en aan die goeie vashou. Ons moet mekaar met broederliefde liefhê, mekaar eer, ywerig wees, die Here dien, in hoop bly wees, in verdrukking geduldig wees en in gebed volhard.

Ons moet in die behoeftes van die heiliges voorsien, gasvry wees en diegene seën wat ons vervolg. Ons moet saam bly wees met dié wat bly is en saam huil met dié wat huil. Ons moet eensgesind en nederig wees.

Dan kom die opdrag: Vergeld niemand kwaad vir kwaad nie. Soek wat goed is voor alle mense. Sover dit van julle afhang, leef in vrede met alle mense.

Die wraak wat in my ontstaan, wil vergeld. Tog sê God dat ek nie self kwaad met kwaad moet terugbetaal nie.

Waarom? Nie omdat alle vergelding as beginsel verkeerd is nie, maar omdat die finale wraak nie aan my behoort nie. **Romeine 12** sê dat ons nie onsself moet wreek nie, maar ruimte moet laat vir God se toorn, want daar staan geskryf: *"Aan My kom die wraak toe; Ek sal vergeld."*

Let op wat die teks nie sê nie. Dit sê nie: *"Daar is geen wraak nie."* Dit sê: *"Die wraak behoort aan God."* Die gelowige se opdrag is dus nie om te ontken dat kwaad vergelding verdien nie, maar om die uitvoering daarvan in die hande van die regverdige Regter te laat.

Ek moet ruimte laat vir God se toorn. Ek moet nie deur ongeduld God se plek probeer inneem nie. Ek moet kan sê: *"Vader, U ken die feite, die motiewe en die hart. Ek vertrou hierdie saak aan U toe."*

Dit verg geloof. Dit is dikwels makliker om self terug te slaan as om te wag. Tog beskerm hierdie opdrag my ook teen die sonde om méér kwaad te doen as wat geregtigheid vereis. God se oordeel is suiwer; myne word maklik deur persoonlike woede verdraai.

God sê dus in wese: *"Hou terug. Gee tyd en ruimte. Vertrou die saak aan My toe. Ek sal regverdig vergeld."*

Dit gee vir ons 'n ander beeld van God as die een waarmee baie van ons grootgeword het. Ons het gedink dat liefde beteken dat geen oordeel ooit plaasvind nie. Maar God sê dat die wraak aan Hom behoort.

Romeine 12 gaan verder: As jou vyand honger is, gee hom iets om te eet; as hy dors is, gee hom iets om te drink. Deur dit te doen, hoop jy vurige kole op sy hoof. Jy word nie toegelaat om self kwaad met kwaad te vergeld nie. Jy doen die goeie en laat die oordeel aan God oor.

Wanneer jy goed doen aan iemand wat jou kwaad aangedoen het, word die kontras tussen sy optrede en joune nog duideliker. Jy hou jou hande skoon en vertrou dat God reg sal oordeel.

Dit is nie die boodskap van 'n magtelose God wat nooit optree nie. Dit is die boodskap van 'n heilige God wat sê: *"Die oordeel is Myne, nie joune nie."*

MOENIE GENADE MISBRUIK NIE

Ek moet God se liefde leer ken sonder om met Hom handel te dryf en te dink dat Sy liefde net vir my persoonlike voordeel bestaan.

God se wraak is ook op my gerig wanneer ek Sy liefde minag. Wanneer ek met 'n ander man se vrou owerspel pleeg, minag ek die man se liefde vir sy vrou. Ek minag ook God se liefde vir die man en die vrou, want God het my beveel om weg te bly.

Wat behoort my verwagting te wees? Ek kan nie sê: *"Dit is 'n tyd van genade; God het vir sonde gesterf; daarom kan ek doen wat ek wil"* nie. So 'n mens ken nie die liefde nie.

Ons hou van die liefde wat verlossing bring, maar ons vergeet dat dieselfde liefde die sonde vergeld. Dit is dieselfde God.

Wanneer ek God vrees, bly ek weg van dit wat Hy verbied. Ek hou op om verskonings te maak. Ek kan sê: *"Ja, maar..."* en nog 'n rede aanbied, maar die eenvoudige opdrag bly staan: Bly weg.

Ons moet hoor, lees en sien totdat die vrees van God in ons wakker word. Ons moet besef dat Hy nie 'n speelding is wat ons kan misbruik nie. Hy is vol goedertierenheid, maar Hy is ook heilig en regverdig. Hy vergeld die sonde wat teen Hom gedoen word.

Om by Hom te skuil, beteken nie dat ek bloot 'n paar godsdienstige woorde sê nie. Ek moet myself verloën, my kruis opneem en my volkome aan Hom onderwerp. Ek moet my sonde bely en in nederigheid na Hom toe kom.

Ons behoort versigtig voor Hom te leef, aan Sy goeie kant te bly en vrede met Hom te soek. Ons het gedink dat Hy net daar is om ons 'n aangename lewe te gee. Maar die ware God is heilig en ontsagwekkend.

Hierdie vrees is nie bloot paniek voor 'n willekeurige tiran nie. Dit is die besef dat ek voor die Almagtige, Regverdige Skepper staan. Ek kan Hom nie omkoop, manipuleer of met godsdienstige verskonings mislei nie. Ek kan nie die reëls van Sy verbond self herskryf nie.

Die regte reaksie is nederigheid: *"Vader, U is God en ek is die skepsel. Leer my om u woord te bewaar. Red my van my eiesinnigheid en van die aanname dat U altyd by my voorkeure moet inval."*

REGVERDIGE EN ONREGVERDIGE WRAAK

Daar is ook wraak wat heeltemal uit ongeregtigheid gebore word.

Stel jou voor dat ek en 'n ander persoon saam geld gesteel het, maar hy loop met alles weg. Nou wil ek hom straf omdat hy my deel gevat het. Die hele situasie is reeds onregverdig. Daar was nie liefde en geregtigheid aan die begin nie. My begeerte om hom uit selfsug terug te betaal, voeg net nog ongeregtigheid by.

Daarom kan ons nie elke begeerte na wraak as heilig beskryf nie. Wraak wat uit gierigheid, hoogmoed, afguns of 'n misdadige onderneming ontstaan, is self ongeregtigheid.

Die wraak waarvan ons in verband met God praat, bestaan binne volmaakte liefde en geregtigheid. God se oordeel is nie 'n onbeheerste menslike woedebui of 'n poging om Sy ego te beskerm nie. Hy oordeel omdat Hy regverdig is en die kwaad nie goed kan noem nie.

LIEFDE IS SOOS 'N VOLLE BAL

Liefde is soos 'n bal waarvan ons net een kant leer ken het. Wanneer ons na God en Sy liefde kyk, moet ons weet dat daar meer is as die sagte kant van omgee, versorging en vergifnis.

Daar is ook die ernstige en vernietigende oordeel oor dit wat die liefde vertrap en die geliefde vernietig. Ons kan dit nie van liefde losmaak as die Skrif dit aan God se wese verbind nie.

Ons sê: *"Liefde is barmhartig en genadig."* Dit is reg. Maar ons kan nie sê: *"Liefde is nét barmhartig en genadig"* nie. Dan kyk ons slegs na een kant van die bal.

Iemand anders kan net na die ander kant kyk en sê: *"Liefde is wraak, toorn en vergelding."* Ook dit is onvolledig. Liefde sluit geduld, lankmoedigheid, sorg en genade in.

Die twee kante is nie los entiteite wat ons volgens smaak kan kies nie. Die volle werklikheid van God se liefde sluit al Sy heilige eienskappe in. Wanneer ons sekere eienskappe verwyder, skep ons 'n ander god volgens ons eie voorkeur.

Die boodskap is dus: Maak 'n nota hiervan in jou hart en verstand. Wanneer God van liefde praat, moet jy nie net dink: *"Dit beteken omgee en voorsiening"* nie. God self is liefde, en Hy is groter as die klein definisie wat ons graag vir Hom gee.

DIE LIEFDEVERBOND HET OOK ERNS EN VERGELDING

Ek gryp God se liefde aan en sê: *"Dankie dat U my liefhet. Dankie dat U my uit liefde red. Dankie dat U die prys vir my sonde gedra het."*

Maar ek moet ook weet dat die verbond van liefde ernstig is. Ons praat van die nuwe verbond. 'n Verbond bevat nie net beloftes en voorregte nie; dit roep ook tot trou.

Wanneer die Vader Sy hart van liefde vir my oopmaak, moet ek besef dat Sy verbond jaloesie en geregtigheid insluit.

Dink weer aan 'n huwelik. 'n Bruid en bruidegom staan in pragtige klere voor mekaar. Hulle kyk in mekaar se oë en verbind hulle uit liefde aan mekaar. Daardie liefde is wonderlik, maar die verbond beteken ook dat ontrouheid ernstig is.

Wanneer ek voor God neerbuig, myself aan Hom oorgee, my sonde bely en Sy liefde oor my ontvang, kan ek nie later maak asof die verbond niks beteken nie. Daar is jaloesie, geregtigheid en vergelding binne die volle pakket van verbondsliefde.

Die huwelikseremonie is nie net 'n mooi oomblik, pragtige klere en emosionele woorde nie. Die beloftes skep 'n werklike verpligting. Die liefde wat die verbond begin, gee juis betekenis aan die erns van ontrouheid. As daar geen eksklusiewe trou verwag word nie, is die belofte leeg.

Net so kan ons nie net die troos van die nuwe verbond opeis en die trou wat dit vereis verwerp nie. Ek kan nie sê: *"Ek wil die vergifnis, beskerming en lewe hê, maar ek wil vry bly om ander gode te dien en my eie wil te volg"* nie. Dit sou wees om die verbond te gebruik sonder om die Verbondsgod te eer.

Ons kan dit nie verander om by ons voorkeure aan te pas nie. God is liefde. Sy liefde is nie goedkoop of ligtelik nie. Dit is heilig en daarom gevaarlik om te verwerp.

As Hy Sy lewe uit liefde vir my offer en ek klap Sy hand weg, wat behoort my verwagting te wees? As Hy Homself gee en ek verwerp Hom, kan ek nie eis dat my verwerping sonder gevolg moet bly nie.

Mense vra waarom oordeel bestaan. Die antwoord van hierdie boodskap is dat God nie net 'n God van sagte vertroosting is nie. Hy is ook die God van regverdige wraak. Omdat godsdiens ons dikwels net aan een kant van liefde blootgestel het, ken ons nie die ander kant nie.

Een van die gevaarlikste eienskappe van liefde is wraak wanneer liefde doelbewus verwerp en vertrap word. God se oordeel is nie haastig of oningelig nie. Hy sien, Hy volg die saak tot die einde en Hy vergeld volkome regverdig.

Ons smag na God se liefde, maar dikwels soek ons net die deel wat ons paai en gemaklik laat voel. Dit is die wêreldse beeld van God se liefde.

Die ware God van liefde is ook die God van heilige jaloesie, geregtigheid en vergelding.

SLOT

Die doel van hierdie boodskap is nie om God as wreed of onbeheerbaar voor te stel nie. Die doel is om die mensgemaakte beeld af te breek waarin liefde beteken dat God altyd alles moet toelaat, nooit mag oordeel nie en Hom by die mens se voorwaardes moet aanpas.

God is barmhartig. Hy is genadig. Hy is goedertieren. Hy is lankmoedig. Hy vergewe en maak lewend.

Maar Hy is ook heilig. Hy haat die kwaad. Hy is jaloers oor Sy verbond. Hy oordeel die sonde en sê dat die wraak aan Hom behoort.

Ons mag nie een kant kies en die ander ontken nie. Hy is wat Hy is.

Wanneer ons Sy liefde ontvang, moet ons dit met dankbaarheid, ontsag en trou ontvang. Ons moet onsself nie wreek nie, maar ons sake aan Hom toevertrou. Ons moet goed doen, selfs aan ons vyande, en terselfdertyd weet dat God die regverdige Regter is.

Dít is die onbekende kant van God se liefde.

Skrifgedeeltes

- **Lukas 6:29–36** – Liefde vir vyande, goeddoen en barmhartigheid.
- **Efesiërs 2:4–5** – God se groot liefde en barmhartigheid waardeur Hy lewend maak.
- **Spreuke 6:32–35** – Jaloesie, toorngloed en die dag van wraak.
- **Jeremia 20:11–12** – Die versoek dat God regverdig moet oordeel en vergeld.
- **Romeine 12:9–21** – Moenie self wraak neem nie; aan God behoort die vergelding.
- **Levitikus 26:23–25** – Die wraak van die verbond teen ongehoorsaamheid.
- **Deuteronomium 4:19–24** – Israel mag nie ander gode dien nie, want God is 'n jaloerse God.
- **Hebreërs 10:26–31** – God sal sy volk oordeel; dit is verskriklik om in die hande van die lewende God te val.

Rom 11:33 o Diepte van die rykdom en wysheid en kennis van God! Hoe ondeurgrondelik is sy oordele en onnaspeurlik sy weë!
Rom 11:34 Want wie het die gedagte van die Here geken, of wie was sy raadsman gewees?
Rom 11:35 Of wie het eers iets aan Hom gegee, dat dit hom vergeld moet word?
Rom 11:36 Want uit Hom en deur Hom en tot Hom is alle dinge. Syne is die heerlikheid tot in ewigheid. Amen.